

במדניה

(המשך מעמוד 16)

הסטודנטים שליד האוניברסיטה העברית בירושלים הם כה רבים, עד שנדמה כי קל יותר למנות את הדברים המתנהלים כהלכה מאשר את הליקויים.

יושב ראש הסתדרות הסטודנטים, איש מפא"י אהוד שגיב, איננו סטודנט. כשנתגלה הדבר לא התפטר מתפקידו, אלא הודרו להירשם לאוניברסיטה, נתקבל בדרך נס למי רות האיתור. מפעולות היושבראש לאח"ר רונה: נאום בפני חבר הנאמנים של האוניברסיטה. כבוד היושב ראש אמר בו: "אני מברך אתכם ליובל ה-40 של האוניברסיטה, בשם הסטודנטים, כלומר, גותני העבודה שלכם." הנאמנים הזדעזעו, הקימו מהומה באולם והמנוולוג של אהוד שגיב הגיע לסיומו.

סגנון יורם גורדון, אף הוא לא היה סטודנט ואף לא חבר חוקי בהסתדרות הסטודנטים. הדבר נתגלה בעקבות סכסוך פנים-מפא"י ופורסם על-ידי מזכיר הסתדרות הסטודנטים אמנון בר-לב. השפעת ה"גילוי" על מעמדו של סגן היושבראש: אפס. מי שכבר נבחר, מדוע יתפטר?

רבע מיליון לשנה. שפע השערוריות השפיע סוף-סוף גם על ציבור הסטודנטים האדיש. לקראת הבחירות הקרובות בקרב הסטודנטים התארגנה קבוצה הקוראת לעצ"מ ליכוד, אשר החלה לאיים על השלטון המפא"י המוחלט בקרב ציבור האקדמיים של-העתיד.

בבחירות האחרונות השתתפו 20% בלבד מכלל הסטודנטים, מתוכם זכתה מפא"י ל-3 שלישי הקולות, השתלטה עקב-כך על כל הסתדרות הסטודנטים. מפעולות מפא"י: ביטול פרלמנט הסטודנטים, החנקת כל פעילות פוליטית של אגודת הסטודנטים. הסתדרות הסטודנטים חולשת על תקציב שנתי של רבע מיליון לירות — רובו מדמי-חבר של הסטודנטים. אולם שום דו"ח מפורט לא פורסם על אופן השימוש בתקציב זה. אנשי ועדת-הביקורת, שהיו אף הם מומלצי מפא"י, התפטרו מתפקידם.

"הציבור היחיד כמעט של אנשים חושבים הם אולי הסטודנטים", אמר איש ליכוד, מיכאל הד (בנו של הפרופסור למדעי ה"מזרח אוריאל הד). "הרגשנו שאנחנו מוכיחים לעשות משהו", הוסיף הוא.

הסטודנט (למשפטים) בועז הקסמן הסביר כי: "אף מפלגה אינה תומכת בנו. אני בטוח שנזכה ברוב בבחירות. אנו נחיש את פרלמנט הסטודנטים ונקים במות לוו"כוחים. משהו מוכרח לזנו".

השיטה האזורית. פעילות אנשי ל"כוד לא עברה ללא תגובה. הם התקפפו, בין השאר, על כי אינם אלא מסכה לאנשי מפא"י, השואפים בדרך זו להתנקם בחברי מפא"י אחרים.

משהו זו גם בקרב תא מפא"י, הדואג לשלטונו. הבחירות להסתדרות הסטודנטים נקבעו ל-3 במאי — מיד עם תחילת ה"לימודים, לאחר חופשת הטרמינסטר. קביעת תאריך כזה היא בניגוד לתקנון, הורש זמן של שבועיים להגשת מועמדים ושבע לעירעורים. אפילו טפסים להגשת מועמדות אי-אפשר היה להשיג.

הבחירות נערכות בשיטה איזורית, כשכל פקולטה בוחרת מספר קבוע-מראש של נציגים. בחלוקת האזורים הראתה מפא"י מה היא עלולה לעשות אם תצליח להנהיג שיטה זו במדינה כולה: היא חילקה את האיזורים כך שתוכל לזכות במספר צירים רב ככל האפשר.

המודד לציר צריך להיות כ-100 קולות. במיקרה שמניין הקולות בפקולטה מסוימת קטן יותר, מצרפים שתי פקולטות או יותר לאזורי-בחירות אחד. אולם בפקולטה למינהל-עסקים יש לתא מפא"י השפעה כמעט מוחלטת, וברור שפקולטה זו תבחר ציר מפא"י. על כן, למרות שלומדים בה רק 11 איש, נחשבת הפקולטה לאזורי-בחירות בני צמצום.

דוגמה שניה: על-פי התקנון יכול כל אזורי-בחירות לבחור במסכימם של ארבעה צירים. אולם אנשי מועי-המדינה נחשבים אף הם למעוז מפא"י. על כן יוכלו לבחור שמונה צירים, במקום הארבעה המתורים בדרך כלל.

השבוע קיוו הסטודנטים כי מתקרב הסוף לתעלולי תא מפא"י. כמה מהם פנו לעורך-הדין הירושלמי עמיהוד בן-פורת, וזה שלח מכתב התראה להסתדרות הסטודנטים. אם לא ישא מכתבו פרי, הוא עומד לפנות לבית-המשפט, כדי שזה יצאה על קיום בחירות הוגנות.

בטלפון, ואיים לחטוף את בתו הקטנה של

גיבור של הסתבכות רומנטית מסתורית

וטורי העלה השבוע את הסברה, כי ה"אלמוני שאיים עליו, אינו אלא אחד מחבריו למקצוע, שעינו צרה בהצלחתו. לדעתו הת"כחן המתחרה להכשיל את תצוגת התסרו"קו"ת, שהיתה השבוע מאורע חשוב ב"תחום המקצועי של ספרות הנשים. "ככה זה כשיש לבעל מקצוע הרבה מ"חריים שענים צרה בו", נאנה השבוע הפיגארו המצליח.

***

מאהב בעל כורחו

חבריו למקצוע של הפיגארו הרמתי-גני הרבו להתלוצץ על חשבון הקולגה. "עוד משחר ההיסטוריה ידועים הספרים

האלמוני טען כי מעולם לא השמיץ איום כזה, הסביר כי יתנקם בחטו"רי על השקרים שהפיץ עליו.

אבל למרות הכל לא יותר האלמוני על הסכום שדרש בתור כופר. "אני יודע ש"אתה דו"צואן שמתעסק עם כל החתיכות שבאות לסלון שלך", הסביר הוא, "אני כבר אסדר אותך כך, שאף אחת לא תיכנס אליך יותר. כל הבעלים יפחדו, ולא ירשו לנשים שלהם לבוא למספרה שלך."

האלמוני טען כי יש לו קשרים עם מערכת העולם הזה, וכי יפרסם בשבוע עון תמונות של וטורי, שלא יוסיפו לו כבוד רב.

וטורי נתקף פחד, חשש כי פירסומו

שבחים למחרת טוב טילפן האלמוני הפעם הוא דיבר בטון שונה במקצת. "אתה למוני, שקרן מלוכלך", הטיח בכעס, "למה סיפרת שטרה לעיתונאים שאני אימתי עליך בטלפון ו"אמרתי שארצח אותך?"

נשים, נשים, נשים: חפקיד וסכנה לספר

בתור דו"צואנים מושבעים, הסביר השבוע אחד מהם, שהעיד על עצמו כי הוא חובב חתיכות מושבע.

הוא סיפר כי לא פעם נאלץ להסתתר מפני בעל קנאי, שעינו היתה צרה בליטור פים העדינים שהיה מעניק לאשתו בעת ה"עבודה. "המקצוע הזה הופך אותנו לדו"צואנים בעל כורחנו", הסביר.

הוא היה מוכן להמר על סכום גבוה כי האלמוני שטילפן אל וטורי ואיים עליו, לא היה אלא בעל קנאי, שביקש להתנקם בצורה זו באיש המטפח את חינה של אשתו. "מה הפלא שהאלמוני הטיח בפניו שהוא דו"צואני", הסביר.

וטורי עצמו, שבגלל מקצועו הוא מוקף כל היום בחתיכות, לא הוציא מכלל אפ"שרות כי אכן האלמוני הוא בעל קנאי. "אני יודע שאומרים עלי שאני דו"צואן, אבל זה באמת לא איכפת לי", קבע באדישות, גירסה זאת נראית באור שונה לגמרי, בהתחשב בעובדה שהאלמוני איים לאנוס את בתו של וטורי. הסביר הקולגה של הספר הרמתי-גני: "הבעל הקנאי ביקש כניראה להשיב לו באותה מטבע."

כדו"צואן ירחיק ממנו את מיטב הלקוחות הקבועות.

***

מתחרה קנאי

אהרון וטורי התחיל את הקאריירה שלו בתור ספר נשים לפני שנים מע"טות. לאחר שהשתחרר מצה"ל, פתח הצעיר השחרחר ויפה-התואר מספרה לגברים, הח"ליט מאוחר יותר כי מקצוע ספרות הנשים מושך יותר, הוא רכש לעצמו סלון ברחוב רמת-גני שקט, טיפח חוג לקוחות קבוע, המורכב מנערות זוהר רמת-גניות. הצעיר המוכשר התקדם במקצועו, הפך תוך פרק זמן קצר, לאחד הספרים המב"קשים באזור תל-אביב.

וטורי לא הסתפק בהצלחה מסחרית, נסע לחוצלארץ לעיתים מזומנות, השתלם בכמה סלונים בעלי מוניטין בין-לאומי. הוא נהג לומר אז כי ספרות נשים אינו סתם מקצוע, "זוהי אמנות של ממש". הצעיר, שהשתחרר מצה"ל כשהוא חסר-כל, הפך במשך שנים מעטות לספר-נשים אמיד ומצליח. עורר את קנאתם של מרבית חבריו למקצוע.

נשים

פיע לעיני אנשים קנאיים